

Opinie Attac Vlaanderen - Naar een Europese Tobintaks? (17.6.11)

De Franse Assemblée heeft zich uitgesproken voor een Europese Tobintaks: eindelijk een concrete stap van Frankrijk? De Europese vakbonden, de sociale bewegingen, de andersglobalisten en de bewegingen van de “verontwaardigden” hebben alles te winnen bij een gemeenschappelijke strijd voor een sociaal Europa.

Christine Lagarde, sinds vier jaar Frans minister van Financiën, heeft nooit concrete initiatieven genomen ten voordele van de taxatie van de financiële transacties. Toeval?

Nauwelijks heeft ze Bercy verlaten voor haar wereldtoernee als kandidate voor het algemeen directeurschap van het IMF of de UMP (partij van Sarkozy en Lagarde) en de Franse regering engageren zich voor een Europese Tobintaks. De nationale Assemblée heeft bijna met eenstemmigheid een resolutie goedgekeurd die aan de Europese Commissie vraagt om snel een taks van 0,05% te innen op de financiële transacties binnen de Europese Unie, “of wanneer dit niet lukt, een taks op niveau van de Eurozone of in een groep van verschillende lidstaten van de Europese Unie.”

Deze resolutie, eerst ingediend door de Franse PS en later geamendeerd door de UMP, beveelt zo een Europese taks aan om de strijd tegen de armoede en de klimaatverandering te financieren. Het percentage van deze belasting, al is het 2x minder dan wat ATTAC aanbeveelt zou toch een werkelijke impact hebben op het volume van de financiële speculatie. Zal de Franse regering nu toch uit haar totaal schizofrene situatie geraken, met een Nicolas Sarkozy, die op alle internationale spreekgestoelten een Tobintaks voorstelt, behalve in Europa?

Attac heeft het gezegd en herhaald: het is op Europees niveau en vooral op dit niveau, dat de Tobintaks politiek belangrijk is. Het kader van de G20 dat door Sarkozy bij voorkeur bespeeld wordt, is goed voor mediatieke theatereffecten maar op dit ogenblik politiek niet werkzaam, omdat de VS, Canada, Japan en de meeste van de opkomende landen, er resoluut vijandig tegenover staan.

In Europa zelf wil de Europese Commissie de financiën niet taxeren en heel wat verdragingsmanoeuvres zijn te voorzien. Nochtans heeft Duitsland de inkomsten van deze taks al gebudgetteerd in de begroting voor 2012. Als Nicolas Sarkozy begaan is met zijn geloofwaardigheid dan stelt hij best aan Duitsland voor om de FTT samen, en met alle landen die dit vrijwillig willen doen, in te stellen vanaf het begin van 2012.

Tegenover de opkomst van het sociaal verzet tegen de besparingspolitiek en het “Pact voor de Euro”, kunnen zelfs de rechtse verkozenen niet ontkennen dat wanneer ze geloofwaardig willen blijven, dat de financiële macht aan banden moet gelegd worden en moet betalen voor de schade die ze zelf berokkend heeft aan de meerderheid van de werknemers zowel in Noord als Zuid.

Maar we maken ons geen illusies: meer dan de woorden, zal het de Europese strijd en weerstand zijn die de staten zullen dwingen om echt op te treden tegen de tyrannieke heerschappij van de financiële markten.

De ratingsagentschappen verergeren de situatie door de rankings van Griekenland en Spanje neer te halen en werken zo mee aan een eindeloze verzwaring van de besparingsplannen. Wat nu op het Europese voorplan treedt is de ontmaskering van deze onterechte schuldenlast.

Door deze onterechte schuldenlast te proberen afwentelen op de werknemers probeert Rechts in Europa alsnog de neoliberale dogma's door te duwen (verdere privatisering van publieke diensten, privatisering van de pensioenen, langer werken, werkloosheidsvergoedingen beperken in de tijd, flexibele ontslagtermijnen) ten dienste van de ongereguleerde macht van de financiële industrie.

Daarom is de strijd van de Ierse, IJslandse, Portugese, Spaanse en Griekse bevolkingen, meestal werknemers en veel jonge werklozen cruciaal. Deze gevechten gaan om het heroveren van democratische macht die verloren geraakt is na twee decennia neoliberalisme.

Het invoeren van een Financiële Transactie Taks zou een doorbraak zijn in het beperken van de dominantie van de financiële markten en eindelijk de sterkste schouders de zwaarste lasten doen dragen.

Maar een strijd voor een Tobintaks die niet gekoppeld is aan de strijd tegen de neoliberale dogma's biedt geen uitzicht op een sociaal Europa voor alle werknemers.

De Europese vakbonden, de sociale bewegingen, de andersglobalisten en de bewegingen van de "verontwaardigden" hebben alles te winnen bij een gemeenschappelijke strijd voor een sociaal Europa.

Omdat een andere wereld mogelijk is,

Eric Goeman, woordvoerder Attac Vlaanderen

Eric.goeman@attac.be